

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122012675
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122012675.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.09.2023, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 27.03.2023, sp. zn. 6Tk/1/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolania obžalovaného A. B. a prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov napadnutým rozsudkom zo dňa 27.03.2023, sp. zn. 6Tk/1/2022 uznal obžalovaného A. B. za vinného v bode 1 z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, v bode 2 rozsudku z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona a v bode 3 rozsudku zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1. obž. A. B. dňa 23.09.2021 v čase okolo 17.05 hod. na vonkajšom schodisku pred vchodovými dverami do rodinného domu na adrese C. D. XX, okr. Medzilaborce, v úmysle usmrtiť poškodeného E. F. na tohto stojac oproti nemu tvárou v tvár zo vzdialenosti 1,5 až 2 metre jedenkrát vystrelil z legálne držanej krátkej samonabíjacej pištole Beretta, model 92FS, kaliber 9mm Luger (9 x 19), výrobného čísla BER 756 060, do oblasti prednej plochy hrudníka vpravo poškodeného, kde strela zasiahla pošk. E. F., čím mu spôsobil vstrel oválnej rany 8-9 mm vpravo od mostíka približne 8 cm šikmo od pravej prsnej bradavky, pomliaždenie a roztrhnutie pravých pľúc, prítomnosť vzduchu a krvi v pravej pohrudnicovej dutine, pomliaždenie a roztrhnutie bránicovej plochy pravého laloka a pečene so štrbinovitým roztrhnutím pokračujúcim na zadnú plochu pečene, zakrvácanie brušnej dutiny, trieštivú zlomeninu X. rebra vpravo s výstrelom na zadnej ploche hrudníka vpravo od chrbtice na rozhraní strednej a dolnej tretiny hrudníka, ktoré si vyžiadali špecifickú chirurgickú liečbu spojenú s operačným vyšetrením strelného poranenia, s následnými štyrmi opakovanými operáciami v dôsledku prítomnosti krvácania a infekcie, hospitalizáciu v nemocnici, 24 hodínovú lekársku a ošetrovateľskú starostlivosť, sledovanie životných funkcií a vykonanie traceostómie pre potrebu riadeného dýchania s následnou dobou liečenia v trvaní 5 – 6 mesiacov, pričom v prípade neposkytnutia tejto včasnej, a odbornej lekárskej starostlivosti, by bolo došlo k smrti pošk. E. F. v dôsledku šoku po úraze a vykrvácaní,

2. obž. A. B. si v presne nezistenom čase zadovážil a následne do 22.02 hod. dňa 23.09.2021 na adrese C. D. XX, okr. E., mal neoprávnene v držbe 50 kusov nábojov značky Federal, kaliber 22 WMR s expanznými strelami, ktoré boli dňa 23.09.2021 zaistené pri obhliadke miesta činu zo skrine v obývacej miestnosti rodinného domu na adrese C. D. XX, okr. E., pričom nebol držiteľom zbrojného preukazu na druh tohto streliva v zmysle § 27 ods. 1 písm. b) zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

3. obž. A. B. si v presne nezistenom čase vyrobil tlmič hluku výstrelu, ktorý je zakázaným doplnkom zbrane v zmysle § 4 ods. 4 písm. a) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý natočil na vonkajšom závite na ústí hlavne svojej dovtedy legálne držanej krátkej strelnej palnej zbrane značky Grand Power, model K22TS, kaliber 22 LR s výrobným číslom K071337 a následne do 22. 02. hod. dňa 23.09.2021 na adrese C. D. XX, okr. E., mal neoprávnené v držbe takto upravenú krátku strelnú palnú zbraň značky Grand Power, model K22TS, kaliber 22 LR s výrobným číslom K071337 s tlmičom hluku výstrelu na vonkajšom závite na ústí hlavne, pretože v zmysle § 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov je zbraň vybavená zakázaným doplnkom zbrane zakázanou zbraňou, pričom dňa 23.09.2021 mu boli zaistené pri obhliadke miesta činu zo skrine v obývacej miestnosti rodinného domu na adrese C. D. XX, okr. E..

Za to mu súd uložil podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri existencii pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona a existencii prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona a § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona, za použitia § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku povinnosť nahradiť poškodenému E. F. škodu vo výške 11.557,- EUR a poškodenej Union zdravotnej poisťovni, a. s., škodu vo výške 2.809,49 EUR.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona trest prepadnutia vecí: strelné zbrane a strelivo alebo ich časti uschované na Okresnom riaditeľstve PZ v Humennom, odbor poriadkovej polície, oddelenie dokladov Nemocničná 1, Humenné:

- a) 1 ks krátka strelná palná zbraň, samonabíjacia pištoľ, zn. Beretta, model 92FS, kaliber 9 mm Luger (9 x 19), výrobné číslo BER756060 (telo zbrane),
- b) 1 ks krátka strelná palná zbraň, slovenská samonabíjacia pištoľ, zn. Grand Power, model K22TS, kaliber 22 LR, výrobné číslo K071337 (telo zbrane, záver, hlaveň), vybavená zakázaným doplnkom zbrane, tlmičom hluku výstrelu,
- c) 1 ks nábojnica, kaliber 9 mm Luger,
- d) 45 ks nábojov zn. Federal, kaliber 22 WMR, s expanznými strelami, 45 ks nábojov zn. CCI, kaliber 22 LR, s pomedenými olovenými expanznými strelami, 135 ks nábojov zn. CCI, kaliber 22 extra LR, s pomedenými olovenými expanznými strelami, 34 ks nábojov typu Flobert, zn. SaS, kaliber 22 Flobert, s pomedenými olovenými strelami,
- e) 148 ks nábojov zn. SaB, kaliber 9 mm Luger (9 x 19), s celoplášťovými strelami, kaliber 22 LR, s olovenými strelami, 45 ks nábojov zn. Remington, kaliber 22 LR, s pomedenými olovenými expanznými strelami, 24 ks nábojov typu Flobert, zn. SaB, kaliber 6 mm ME Flobert s olovenými strelami,
- f) 388 ks nábojov zn. Federal, kaliber 22 LR, s pomedenými olovenými expanznými strelami.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný a podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 06.04.2023 aj prokurátor.

Obžalovaný ním podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom dňa 27.05.2023. Namietal, že súd založil svoj výrok o vine, pokiaľ ide o skutkový stav ako trestný čin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, najmä na základe výpovede poškodeného E. F., svedkyne G. H. a svedkyne I. H., kde si absolútne nekriticky osvojil skutkové zistenia vyplývajúce z ich výsluchu a tomu následne prispôbil závery znaleckých posudkov, aby zapadali do príbehu, ktorý vytvoril v rozpore so zisteným skutkovým stavom a vykonanými dôkazmi. Súd urobil v procese hodnotenia dôkazov závažné, rozsiahle chyby, keď jednotlivé dôkazy hodnotil

veľmi jednostranne a nekriticky a nehodnotil v ich vo vzájomných súvislostiach a ďalšími dôkazmi, preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Úlohou súdu bolo predovšetkým na základe vykonaného dokazovania posúdiť pravdivosť a hodnovernosť výpovede obžalovaného, poškodeného a svedkyne G. H., ktorí boli súčasne ako jediní prítomní na mieste činu v čase spáchania skutku. V samotnej obžalobe prokurátor pripúšťa, že pokiaľ ide o okolnosti a dôvody, za ktorých ku streľbe došlo, existujú tri verzie skutkových okolností popísané rozdielne obvineným, poškodeným a svedkyňou H.. Skutková verzia uvádzaná poškodeným E. F. bola nespochybniteľne a presvedčivo vyvrátená vykonaným dokazovaním. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne G. H. treba uviesť, že samotný výstrel podľa svojho svedectva nevidela a svojou výpoveďou, pokiaľ ide o okolnosti, ktoré výstrelu predchádzali, potvrdila skutkové tvrdenia obžalovaného a zároveň spochybnila výpoveď syna E. F.. Obžalovaný vo všetkých výpovediach, vrátane vyjadrení uvedených v konfrontácii a na rekonštrukcii konzistentne zotrval na svojom. V ďalšom rozviedol výpoveď obžalovaného, svedkyne G. H., svedka poškodeného E. F. konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodeným, medzi obžalovaným a svedkyňou H., medzi poškodeným a svedkyňou H., výpoveď svedkov I. H., G. H., svedkov príslušníkov OO PZ B. E. E. a E. J., pričom vo vzťahu k nim poukázal na to, že už títo svedkovia uviedli, že museli preskočiť plot, lebo brána bola uzamknutá, z čoho je zrejmé, že poškodený úmyselne nepravdivo vypovedal nielen o tom ako sa dostal na pozemok, ale aj o tom za akým účelom si vzal čakan a ako ním manipuloval v čase bezprostredne pred výstrelom. Jeho tvrdenie, že mu pred výstrelom priláčil hlavňu až k hrudi bolo vyvrátené znaleckým skúmaním, nakoľko bolo preukázané, že vzdialenosť medzi hlavňou zbrane a telom poškodeného v čase výstrelu bola väčšia ako jeden meter. Na základe dôkazov je zrejmé, že súd zásadným spôsobom pochybil, keď založil svoje skutkové zistenia takmer výlučne na výpovediach poškodeného, svedkyne H., svedkyne H. a doslova ignoroval dôkazy, ktoré nezodpovedali jeho verzii udalosti. Nesprávne posúdil a vyhodnotil nielen hodnovernosť a vierohodnosť výpovede týchto svedkov, vzhľadom na ich blízky príbuzenský pomer, ale predovšetkým v súvislosti s ďalšími vo veci vykonanými objektívnymi dôkazmi, najmä znaleckými posudkami, rekonštrukciou a výpoveďami znalcov z odboru zdravotníctva a balistiky, ako aj ďalších svedkov a listinných dôkazov. Vykonané dôkazy vedú k jedinému záveru, že poškodený i svedkyne H. a H. vedome, úmyselne a pod prísahou klamali o tom koľkokrát bol poškodený E. F. v jeho dome. Už len krivé svedectvo stačí k záveru o absolútnej nevierohodnosti týchto svedkov o nepravdivosti ich výpovedí. Zásadnou otázkou je v tomto prípade posúdiť, či došlo k výstrelu bez akéhokoľvek varovania a dôvodu alebo bol výstrel len reakciou, resp. jeho obranou pred bezprostredne hroziacim a zjavne nebezpečným útokom zo strany poškodeného. Napriek jasným a presvedčivým dôkazom súd bez rozumného a vyčerpávajúceho vysvetlenia v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že s najväčšou pravdepodobnosťou sa krompáč nachádzal v rozpätí dvoch metrov od miesta výstrelu a tým spôsobom mohli byť zistené povýstrelové splodiny. Už však nevysvetľuje ako sa na krompáči ocitli krvné stopy s otery patriace poškodenému. Pokiaľ ide o povýstrelové splodiny znalec z odboru balistiky na hlavnom pojednávaní uviedol, že najpravdepodobnejší prenos povýstrelových splodín na čakan je ten, že sa nachádzal v priestore, do ktorého povýstrelové splodiny po výstrele prenikali. Znalec nevedel jednoznačne odpovedať na otázku či, pokiaľ sa čakan nachádzal pri zárubni v polohe ako uviedol poškodený, t.j. železo dole a porisko hore, boli by sa na ňom zachytili povýstrelové splodiny, ale nevylúčil to. Pokiaľ ide o jeho výpoveď konzistentne, zrozumiteľne a presvedčivo zdôvodnil prečo si vzal zbraň, nabil ju jediným nábojom, ako aj okolnosti, za ktorých k výstrelu došlo. Žiadna jeho výpoveď sa v podstatných bodoch neodlišuje od jeho ďalších výpovedí, vrátane jeho výpovedí pri konfrontáciách a rekonštrukcii. V tejto súvislosti treba prihliadnuť aj na prepis zvukového záznamu z volania na tiesňovú linku záchranej služby, počas ktorého spontánne rozprával, že poškodeného strelil lebo ho napadol čakanom. Nesporný je fakt, že uvedený krompáč sa pri ohliadke miesta činu našiel ležať pod schodmi na chodníku, čo je zrejmé aj z fotodokumentácie. Obaja zasahujúci policajti potvrdili, že je možné, že s krompáčom sa manipulovalo pri prenášaní poškodeného a to tak, že bol vyššie pod schodiskom. Nespochybniteľne a doposiaľ neodstránené sú aj podstatné rozpory vo výpovediach svedkov H. a F., ale aj vo výpovediach samotného poškodeného. Tvrdenie poškodeného, že s uvedeným krompáčom išiel zrovnávať podlahu v starej stajni pána H. sú vyvrátené a spochybnené nielen samotnou výpoveďou svedka, ale aj ďalšími objektívnymi dôkazmi. V prvom rade treba poukázať na to, že dom svedka H. sa nachádza približne na polceste medzi obydliami poškodeného a obžalovaného, preto je nelogické, aby si poškodený tento krompáč niesol ďalej asi 100 metrov do domu obžalovaného, keď si ho mohol nechať u G. H., kde mal uschované kľúče od nehnuteľnosti, ktorú mal opravovať a kde sa mimochodom nachádzal, okrem iných náradí, aj krompáč vo vlastníctve pána H., takže vôbec si nemusel brať svoj kopáč, pokiaľ by skutočne išiel realizovať dojednané práce. Okrem toho, svedok H. potvrdil, že mu poškodený mal len Primalexom vymaľovať stajňu a nič iné, teda krompáč na realizáciu týchto prác vôbec nepotreboval a pokiaľ ide o zarovnanie podlahy, mal len medzi drevené trámy položiť tehly. Podľa

znaleckého posudku znalca MUDr. Kováča mal poškodený koncentráciu v čase skutku 3,84 až 5,31 g/kg (promile) etylalkoholu v krvi, čo predstavuje akútnu otravu etanolom. Podľa znalca sa poškodený nachádzal v stave akútnej otravy etylalkoholom, preto považuje tvrdenia poškodeného, že išiel v stave akútnej otravy alkoholom s čakanom na ramene opravovať podlahu v stajni, kde doposiaľ s prácami ani len nezačal, nielen sa nepresvedčívú, ale aj za absolútne nepravdivú a nelogickú. Tvrdenia svedkyne H., že jej syn mal po príchode do jeho domu so sebou krompáč, nakoľko mali ísť spolu vykopávať chren boli, okrem iného, vyvrátené výpoveďou samotného poškodeného, ako aj výpoveďou svedkyne H., ktorá uviedla, že na chren je ešte skoro, nakoľko ešte nebol vyoraný. Okrem toho aj svedkyňa H. mala podľa výsledkov znaleckého dokazovania v čase okolo 17.10 hod. v krvi koncentráciu 3,05 až 3,09 g/kg (promile) etylalkoholu v krvi, čo predstavuje akútnu otravu etanolom. Pokiaľ ide o verziu G. H., táto absolútne nekorešponduje s vykonanými dôkazmi a so závermi znaleckého dokazovania. Svedkyňa niekoľkokrát v podstatných bodoch zmenila svoju výpoveď, keď najprv tvrdila, že jej syn doniesol krompáč, lebo boli spolu dohodnutí, že majú ísť kopať chren a následne zmenila svoju výpoveď, že s krompáčom prišiel poškodený, pretože mal ísť pomáhať G. H.. Pokiaľ ide o záver súdu že strelná zbraň a krompáč sa nedajú považovať za rovnocenné predmety, ktoré by mali rovnaký účinok na telo, tento považuje, vzhľadom na ustanovenie o nutnej obrane, za neprijateľný a neprípustný. Podľa súdu nešlo o nutnú obranu, nakoľko bola celkom zjavne neprimeraná útoku. Je evidentné, že v tomto prípade súd absolútne a v rozpore s platným Tr. zákonom prijal za svoje závery znalkyne PhDr. Antónie Solárovej, PhD. Pokiaľ ide o splnenie podmienok nutnej obrany súd poukazuje na výpoveď jeho a svedkyne H., že v čase skutku poškodený sa s ním žiadnym spôsobom nenapádal, nevyhrážal sa, preto nemožno jeho konanie považovať za konanie spadajúce pod okolnosť vylučujúcu protiprávnosť činu. Aj keby súd pripustil, že poškodený sa vyhnať na neho čakanom, podľa názoru súdu, nejde o nutnú obranu lebo obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, on racionálne vybral zbraň, nabíj ju a čakal nejaký čas a až následne tú zbraň použil a nešlo o priamo hroziaci alebo trvajúci útok. Tieto závery sú v príkrom rozpore s vykonanými dôkazmi. Po príchode poškodeného k nemu v čase okolo 16.00 hod. vznikol medzi nimi konflikt, najprv slovný, ktorý následne vyústil do fyzického napadnutia jeho osoby poškodeným. Poškodený sa mu pritom aj slovné vyhrážal, že ho zabije slovami v rusnackom dialekte "zabjú Ťa Ty starý chuju". Vzhľadom na to, že boli prednesené súčasne s fyzickým útokom podstatne mladšieho a fyzicky oveľa vyspelejšieho poškodeného mal dôvodnú obavu o svoje zdravie a život, čo následne preukázal aj tým, že po tom čo poškodenému povedal „vypadni a už sa tu nikdy neukazuj“ išiel zavrieť nielen vchodové dvere do svojho domu, ale aj bránku na plote, nakoľko sa obával, že to týmto incidentom neskončilo. Dobré vedel akú má poškodenú povahu, obzvlášť, keď si vypije. Keď potom videl ako poškodený ide smerom k nemu po ulici s čakanom frajersky prehodeným cez plece a skúša kľučku na bráne, následne prehadzuje krompáč cez bránu a preskakuje ju, vedel, že je zle. To, že brána bola uzamknutá je ďalší nespochybniteľný fakt, ktorý preukazuje nielen jeho výpoveď a výpoveď zasahujúcich policajtov, ale aj výpoveď svedkyne H., preto tvrdenie poškodeného, že brána bola odomknutá je ďalším z jeho klamstiev. Už len samotným preskočením brány so zbraňou, po tom, čo mu vyslovene povedal, aby z jeho domu vypadol a viac sa v ňom neukazoval, naplnil skutkovú podstatu trestného činu porušovania domovej slobody. Nepopiera, že nabíj zbraň jediným nábojom a potom pomaly išiel k verande, kde čakal nejakých 3 až 5 minút, ale neukázal sa, len počúval a čakal čo sa bude diať a zachytil len konverzáciu medzi svedkyňou H., ktorá sa pýtala svojho syna, na čo má ten čakan, na čo jej on povedal „šak uvidíš“. Až vtedy sa ukázal na verande, pričom pištoľ mal v pravej ruke hlavňou k zemi. Chcel len zastrašiť poškodeného, nakoľko si myslel, že keď ho uvidí so zbraňou upustí od ďalšieho konania a odíde preč. Keď ho zbadal poškodený, tento sa rozzúrila a povedal „Ty si na mňa vytiahol pištoľ?“ Tieto skutočnosti okrem neho potvrdila aj svedkyňa H. nielen vo svojej výpovedi, ale aj pri konfrontácii s poškodeným. V tom čase sa poškodený s matkou nachádzali na spodnom schode a fajčili, následne poškodený schmatol krompáč do oboch rúk a vykročil po schodoch smerom k nemu, pričom on na to reagoval tak, že na výstrahu pištoľ zdvihol do vodorovnej polohy kde mieril od pásu na útočníka. Ani to však útočníka nezastavilo a keď sa priblížil zhruba na meter k nemu so slovami, že ho zabije, sa napriahol k úderu. Vtedy on urobil úkrok dozadu, vystrel ruku a bez mierenia reflexívne vystrelil. Tento skutkový dej potvrdzuje okrem jeho výpovede aj výpoveď poškodeného, ktorý potvrdil, že išiel smerom k nemu po schodoch a išiel si po krompáč, pričom nevedel rozumne vysvetliť prečo si po neho išiel a jeho tvrdenie, že ho chcel zobrať preč nedáva logiku dokonca ani prokurátorovi a odhliadnuc od tragickosti udalosti by vyznievalo až úsmevne. Tento skutkový dej zodpovedá aj záverom znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2022/307, kde mal znalec na základe vykonanej rekonštrukcie posúdiť pravdivosť verzii podľa neho, svedkyne H. a poškodeného. Pokiaľ ide o tvrdenia jeho a jeho verziu o tom, že poškodený dvíhol krompáč nad hlavu so slovami „zabijem Ťa“ a rozmachol sa, znalec uviedol, že nie je možné to potvrdiť ani vyvrátiť. Pokiaľ ide o stanovište strelca, polohu

strelca, stanovište poškodeného, polohu zbrane v čase výstrelu, uvedenú verziu označil znalec za pravdepodobnú. Taktiež za pravdepodobnú považuje znalec verziu jeho pokiaľ ide o vzdialenosť medzi ním a poškodeným, čo bola zhruba 1 meter, plus, mínus nejaké centimetre. Naopak, verziu poškodeného pokiaľ ide o stanovište strelca, polohu strelca, stanovište poškodeného a polohu zbrane v čase výstrelu označil znalec za vylúčenú a táto nekorešponduje so zaistenými stopami. Na rozdiel od súdu prvého stupňa, je presvedčený, že došlo k naplneniu všetkých zákonných znakov oprávneného použitia zbrane v obydli zmysle § 26 ods. 2 Tr. zákona, kde musia byť splnené kumulatívne podmienky a to použitie zbrane, pričom v danom prípade použil krátku palnú zbraň zn. Beretta model 92FS kaliber 9 mm Luger, ktorú mal v legálnej a oprávnenej držbe, vo svojom obydli a je nepochybné, že je výlučným vlastníkom rodinného domu súp. č 76 v obci C., ako aj príľahlých pozemkov a okrem toho sa skutok mal stať na zápraží, resp. vonkajšom schodisku, ktoré môžeme považovať za integrálnu súčasť rodinného domu v zmysle predpisov občianskeho práva, na ochranu života zdravia alebo majetku, pričom z výpovedí jeho, ako aj poškodeného vyplýva, že po tom čo poškodený vošiel do jeho rodinného domu vznikol medzi nimi konflikt a to kvôli svedkyňi H., s tým, že poškodený sa mu mal vyhrážať v rusnákcom dialekte „zabju Ťa Ty starý chuju“, na čo poškodenému povedal, aby vypadol z jeho domu a už sa tam neobjavoval, pričom mal z agresívneho konania poškodeného, ktorý bol pod značným vplyvom alkoholu zrejmú obavu, preto zamkol vchodovú bránu a jeho strach sa výrazne zosilnel, keď videl cez okno ako po ceste k jeho domu kráča poškodený, pričom v jednej ruke fajčil cigaretu a cez rameno mal frajersky položený krompáč, proti osobe, ktorá do obydli neoprávnene vnikla, pričom z vykonaného dokazovania je bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že pri svojom druhom príchode do rodinného domu preskočil poškodený uzamknutú bránu, keď predtým cez ňu prehodil krompáč a teda neoprávnene a proti jeho výslovnému zákazu vnikol so zbraňou, ktorá nepochybne je spôsobilá urobiť útok voči telu dôraznejším na jeho pozemok. V zmysle ustálenej judikatúry je nutná obrana prípustná aj pri útoku, ktorý smeruje proti domovej slobode a v takomto prípade trvá útok dovtedy kým sa nepodarí útočníka, ktorý vnikol do domu alebo do obydli alebo do bytu iného s úmyslom vykonať tam násilie z obydli vyhnať. To však platí aj v prípade, ak útočník vnikol do obydli neoprávnene, bez ohľadu na to, či mal v úmysle vykonať násilie alebo aj oprávnene, ak neskôr tam neoprávnene zotrval. Ak teda súd dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že neboli splnené podmienky nutnej obrany a to ani pri intenzívnom excese spôsobenom silným rozrušením z útoku, najmä v dôsledku zmätku, strachu alebo zľaknutia a teda obrancovi nemožno pozitívne zohľadniť ani jeho subjektívne rozrušenie z útoku, aj v takomto prípade by bolo nutné, pri splnení ďalších zákonných podmienok, uplatniť ustanovenie § 26 ods. 2 Tr. zákona a oslobodiť ho spod obžaloby. K tvrdeniu súdu, že nevyzval poškodeného, aby opustil jeho obydli uvádza, že to nie je podmienkou oprávneného použitia zbrane a samotné jeho postavenie sa na verande domu so zbraňou môže považovať za mimoverbálnu výzvu poškodenému, aby okamžite opustil pozemok, na ktorý neoprávnene a proti jeho výslovnému zákazu vnikol. Takejto osobe nesmie byť úmyselne spôsobená smrť, pričom aj táto posledná podmienka bola splnená, nakoľko nekonal v úmysle spôsobiť smrť a nedošlo ani k úmrtiu poškodeného. Na základe vykonaného dokazovania je presvedčený, že vykonané dôkazy svedčia nie o jeho úmysle usmrtiť poškodeného, ale o jeho snahe poškodeného zastrašiť, aby sa voči nemu nedopustil násilia s prineseným krompáčom, ktorého použitie proti jeho telu by mohlo mať fatálne následky a zároveň ho vyhnať z jeho domu a pozemku. Je preukázané, že po tom čo uvidel poškodeného preliezať bránu na jeho pozemok spolu s krompáčom, zľakol sa a išiel do skrine, kde z trezoru vybral pištoľ Beretta 92 FS a do nábojovej komory zasunul jediný náboj kalibru 9 mm Para. Už len samotný fakt, že vybral z pištole zásobník s 15 nábojmi a do hlavne vložil len jeden, svedčí o jeho úmysle zastrašiť narušiteľa, ktorý ho predtým fyzicky napadol. Práve z dôvodu jediného náboja v nábojovej komore, nemohol v prípade napadnutia poškodeným použiť žiaden varovný výstrel ako sa neoprávnene domnieva prokurátor. V prípade použitia varovného výstrelu, by už nemal možnosť sa pištoľou brániť proti útoku čakanom zo strany poškodeného. V prípade tzv. varovného výstrelu s jedným nábojom v nábojovej komore by záver pištole ostal v zadnej polohe, čo by viditeľne ukázalo útočníkovi, že zbraň už nie je nabitá a obranca nemá možnosť ďalšieho výstrelu. Druhým momentom, ktorý popiera tvrdenia, že jeho úmyslom bolo zastreliť poškodeného je to, že aj podľa záverov súdu čakal 3 až 5 minút na verande a čakal ako sa vyvinie situácia medzi poškodeným a jeho matkou, ktorí spolu fajčili, pričom je zrejmé, že svedkyňa H. sa snažila svojho syna upokojiť. Tretím momentom, ktorý vyvracia záver o tom, že strieľal v úmysle poškodeného usmrtiť je, že na poškodeného nemieril a vystrelil reflexívne v dôsledku priamo hroziaceho útoku na jeho osobu krompáčom a je presvedčený, že aj priemerný strelec akým je on, by na vzdialenosť jedného metra spoľahlivo trafil poškodeného do hlavy alebo srdca, čím by ho nepochybné bezprostredne usmrtil, pričom ako uviedol, mal k dispozícii len jeden výstrel.

Prokurátor ním podané odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého

stupňa dňa 14.06.2023. Uviedol, že výrok o vine vo všetkých bodoch považuje za správny a zodpovedajúci skutkovým zisteniam vyplývajúcim z vykonaných dôkazov a právnu kvalifikáciu za zodpovedajúcu zákonu, preto rozsudok súdu prvého stupňa nenapáda vo vzťahu k výroku o vine, ale len vo vzťahu k výroku o treste. Namietal, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Tr. zákona z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok podľa § 39 Tr. zákona pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v dôsledku čoho uložený trest odňatia slobody je neprimeraný povahy a závažnosti činu, okolnostiam prípadu, zavineniu, pohnútku a miere do akej sa jeho konanie priblížilo k dokonaniu trestného činu a dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo a trest mal byť uložený v trestnej sadzbe podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona. Pokiaľ súd ukladal mimoriadne znížený trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby nielen vzhľadom na vývojové štádium, teda vzhľadom na povahu a závažnosť pokusu, ale aj s poukazom na celkové okolnosti, osobu obžalovaného, príp. jeho pomery, mal vo výroku o treste použiť nielen ust. § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, ale aj ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona. Na druhej strane, súd len vo všeobecnosti poukázal na vývojové štádium a okolnosti prípadu bez konkrétnejšieho rozvedenia skutočností, ktoré odôvodňujú záver, že použitie trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd prvého stupňa taktiež poukázal len na okolnosti v prospech obžalovaného, že nie je jadrový agresor, pričom poškodený je charakterizovaný ako osoba aktívne provokujúca s vysokým podielom na viktimize, pričom prehliadol a nedostatočne vyhodnotil ostatné kritéria pre ukladanie trestu. Nielen poškodený, ale aj obžalovaný boli významne pod vplyvom alkoholu, ktorý zohral zásadnú úlohu. U obžalovaného bola zistená závislosť od alkoholu, pričom účinok alkoholu na svoj organizmus dobre poznal, hoci nie je povahovo jadrový agresor, v dôsledku dlhoročného užívania alkoholu sú u neho prítomné znaky sklonu k afektívnemu, agresívnemu konaniu a narušenému sebaovládaniu. V dôsledku opitosti došlo u obžalovaného k inadekvátnemu vnímaniu hrozby zo strany poškodeného. Za týchto okolností potom obžalovaný vzal strelnú zbraň, presunul sa do verandy za poškodeným a jeho matkou, ktorý ho dovtedy nijakým spôsobom neohrozoval. Ďalej bol to práve obžalovaný, ktorý, aj podľa svojej výpovede, mal vyvolať a vyprovokovať reakciu poškodeného, teda útok na svoju osobu. Podiel poškodeného na viktimize, teda zásadne ovplyvnil a vyvolal samotný obžalovaný. Ďalej zastáva názor, že súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil konanie obžalovaného, v ktorom nechýbali fázy rozhodovacieho procesu s uvedením si pohnútky s následným konaním racionálnym a cieľovým, pričom spôsob prevedenia konania bol abnormný, agresívny, deštruktívny, teda obžalovaný dohľadal zbraň v inej miestnosti, než kde sa nachádzal poškodený, k udalosti na schodisku došlo po dlhšom časovom intervale od incidentu v obývačke, manipulácia obžalovaného so zbraňou bola vedomá, obžalovaný sa sám presunul na miesto činu, resp. do verandy, v tom čase útok na obžalovaného ani netrval, ani nehrozil, ale poškodený v klude so svojou matkou fajčil cigaretu. Napokon to bol obžalovaný kto použil zbraň so „silným“ kalibrom, ktorej účinok na ľudský organizmus je pri zasiahnutí dôležitých orgánov zásadný až fatálny. Je toho názoru, že súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil závažnosť a povahu pokusu a dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo. Obžalovaný vystrelil do oblasti hrudnej dutiny a zasiahol poškodeného tak, že mu spôsobil strelné poranenia majúce smrteľnú povahu, pretože spravidla vedú k smrti. K smrteľnému následku nedošlo nie z vôle obžalovaného, ale v dôsledku okolností nezávislých od vôle obžalovaného, teda v dôsledku včasného privolania pomoci samotným poškodeným a jeho matkou a následne v dôsledku včasného zásahu odbornej lekárskej starostlivosti. To všetko v súhrne sú také skutočnosti, ktoré neumožňujú uloženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Vzhľadom na okolnosti prípadu, vek obžalovaného a skôr jeho pozitívnu prognózu resocializácie, ochranu spoločnosti a výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život, zabezpečí trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov uložený na spodnej hranici trestnej sadzby. Vzhľadom na mieru narušenia obžalovaného, jeho osobu a skôr znaky pozitívnej prognózy zastáva názor, ako aj súd prvého stupňa, že náprava obžalovaného bude lepšie zaručená v ústave so stredným stupňom stráženia. Výrok o uložení trestu prepadnutia veci nerozporuje, nakoľko strelivo a strelné zbrane patria obžalovanému a boli použité na spáchanie trestného činu. S poukazom na závery znalkyne MUDr. Mitríkovej Kmečovej, ktorá u obžalovaného zistila závislosť od alkoholu a dôvody pre uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, ako aj vzhľadom na spáchanie činu pod vplyvom alkoholu, považuje za splnené všetky zákonné podmienky na uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou. Keďže súd odsúdil obžalovaného za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest, považuje za zákonné aj rozhodnutie o uložení ochranného dohľadu, pričom dobu 2 rokov považuje za primeranú. S poukazom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozsudkom obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody mimoriadne v trvaní 15 rokov, so zaradením na jeho výkon do väznice so stredným stupňom stráženia, ako aj trest prepadnutia veci, streliva a strelných zbraní uvedených v rozsudku.

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní, krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného, ani prokurátora nie sú dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaniami napadnutý rozsudok odôvodnil tým, na základe takto vykonaných dôkazov je možné uzrejmíť, že poškodený prišiel do obydlija obžalovaného priniesť matke cigarety aj s čakanom, ktorým mal ísť pomáhať svedkovi H. a s najväčšou pravdepodobnosťou čakan oprel o zárubňu dverí a následne s matkou fajčil na dolnom schode a obžalovaný išiel do trezoru, kde vybral kufrík so zbraňou, zbraň bez zásobníka nabil, a to priamym vložením náboja do nábojovej komory, čakal 3 až 5 minút na verande a počúval a až následne vyšiel von. Svedkyňa, ako aj obžalovaný výslovne vypovedali, že poškodený sa do domu nedobýjal, nebúchal, nevyhrážal sa a potom ako pravdepodobne poškodený išiel po čakan, ktorý musel byť v okruhu 2 metrov od miesta výstrelu, aj keby pripustil, že sa vyhnal na obžalovaného s čakanom, podľa názoru súdu by nešlo o nutnú obranu, lebo bola celkom zjavne neprimeraná útoku. Obžalovaný racionálne vybral zbraň, nabil ju, čakal nejaký čas a až následne túto zbraň použil, pričom nešlo o hroziaci alebo trvajúci útok. Rovnako nie je možné konanie obžalovaného považovať za oprávnené použitie zbrane, lebo zbraň by musela byť použitá proti niekomu v jeho obydlií, na ochranu života, zdravia alebo majetku, proti tomu, kto do obydlija neoprávnene vnikol alebo neoprávnene v ňom zotrval, pričom z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by poškodený sa dopustil nejakého konania, ktorým by ohrozoval život, zdravie alebo majetok obžalovaného. Do domu obžalovaného poškodeného vpustila svedkyňa H. kde s ním fajčila, aj keď bolo preukázané, že poškodený preskočil plot, ale obžalovaný ho žiadnym spôsobom nevyzval na opustenie obydlija, namiesto toho v čase, keď sa nachádzal iba na dvore rodinného domu úmyselne a chladnokrvne zobral zbraň, ktorú nabil, natiahol. Nie je možné pripustiť ani skutočnosť, že došlo k náhodnému výstrelu, lebo ako vyplýva zo znaleckého dokazovania, samovoľný výstrel z predloženej zbrane je vylúčený. Obžalovaný si zabezpečil a pripravil zbraň, keď neexistovala verbálna, ani fyzická hrozba zo strany poškodeného, a preto znalkyňa vylúčila u obžalovaného prežívanie strachu a zmätku krátko pred výstrelom, nakoľko 3 až 5 minút čakal na verande, zatiaľ čo poškodený vonku rozprával so svojou matkou. Obžalovaný sa taktiež nesnažil situáciu vyriešiť iným spôsobom, preto nie je možné akceptovať, že zbraň použil s motívom sebaobrody.

Po preskúmaní odvolaní napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu, odvolací súd úvodom konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 07.09.2022, po zákonom poučení urobil vo vzťahu ku skutkom 2 a 3 obžaloby vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, že je vinný, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora, obhajcu a poškodeného prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu týchto skutkov sa nevykoná a vykoná sa vo vzťahu k nim len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

Vychádzajúc z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní obsahu predloženého spisu, odvolací súd nezistil žiadne zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine k uvedeným skutkom.

Vo vzťahu k skutku k uvedeného pod bodom 1 obžaloby krajský súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa tohto skutku, ktorý bol posúdený ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje aj krajský súd za správne a zákonné, s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súdom prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu uvedeného skutku, ak áno ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Výsledky vykonaného dokazovania tvoria jednoznačne ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný A. B. spáchal skutok pod bodom 1 obžaloby, ktorý sa mu kladie za vinu. Vo vzťahu k tomuto skutku je potrebné konštatovať, že pri uvedenom skutku boli prítomné len 3 osoby a to obžalovaný A. B., poškodený E. F. a svedkyňa G. H., pričom všetky 3 osoby boli pod značným vplyvom alkoholu, keď znalec MUDr. Kováč u obžalovaného v čase skutku zistil 2,51 až 2,64 promile, podľa spätného prepočtu dychovej skúšky a podľa prepočtu z krvi 2,82 až 3,43 promile. U poškodeného v čase skutku znalec zistil 3,84 až 5,31 promile alkoholu v krvi, čo je akútna otrava alkoholom a u svedkyne G. H. prepočtom z dychu 2,98 promile a z krvi 3,05 až 3,09 promile, čo je ťažký stupeň opitosti. Obžalovaný A. B., ako aj poškodený E. F. o uvedenom skutku vypovedali odlišne v podstatných okolnostiach, keď obžalovaný uviedol, že prišiel poškodený, začal ťahať matku domov, dal jej facku, po čom sa jej zastal, poškodený ho napadol, tak odišiel a vzhľadom na to, že vedel akú má poškodený povahu pod vplyvom alkoholu, tak bol zamknúť bránu a po chvíli videl ako sa poškodený vracia s krompáčom cez plece, skúša otvoriť bránu, následne prehodil krompáč cez plot a preliezol bránu, kde mu išla jeho matka, svedkyňa H., otvoriť vchodové dvere, preto išiel do trezoru vytiahol odtiaľ zbraň, vložil jeden náboj do nábojovej komory, následne sa vrátil do predsiene, 3 až 5 minút počúval v predsieni rozhovor poškodeného E. F. a svedkyne G. H. pod schodmi vedúcimi k vchodovým dverám domu, po čom sa postavil do dverí so zbraňou v ruke smerujúcou k zemi, na čo poškodený zobral krompáč, o ktorý sa dovtedy opieral tak, že porisko bolo dole a kovová časť hore, spravil pár krokov po schodoch dvihol krompáč nad hlavu, pričom mu povedal „Ty si na mňa vytiahol pištoľ?“ a následne sa na neho zahnal, on urobil inštinktívne krok dovnútra a od pásu vystrelil do hornej polovice tela poškodeného, ktorý následne spadol. Naproti tomu svedok poškodený E. F. uviedol, že prišiel k obžalovanému po matku, svedkyňu G. H.. Dostal sa do konfliktu s obžalovaným, následne vyšiel von, kde fajčil pod schodmi s mamou, svedkyňou H., po čom vyšiel obžalovaný s pištoľou, ktorú mu priložil k telu a z tejto vystrelil. Nie je pravdou, aby brána bola uzamknutá, on si ju riadne otvoril. Čakan mal so sebou preto, lebo išiel robiť k H., ktorý ho požiadal o vykonanie prác na svojom rodinnom dome. Svedkyňa H., matka poškodeného a družka obžalovaného uviedla, že fajčili so synom vonku, tento skríkol au a tiekla mu krv, podala mu telefón a sám si zavolał záchranku. Keď padol výstrel syn stal jednou nohou vo vnútri, dvere boli otvorené, pán B. stál na chodbe, ale viac nevie, ani nevie či niečo hovoril. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd konštatuje, že obžalovaný vypovedal konzistentne a to tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, avšak vo výpovedi svedka poškodeného F. sú rozpory, keď svedok poškodený najprv uviedol, že čakan nechal v dome a pri svojej druhej výpovedi uviedol, že ho oprel o vchodové dvere, pričom nevedel uviesť prečo išiel po schodoch k obžalovanému, keď tento vytiahol zbraň, asi išiel po krompáč, ktorý tam bol opretý, s tým, že svedok poškodený nevedel uviesť prečo tvrdil, že brána bola odomknutá, preto plot nepreskakoval, keď zasahujúci policajti uviedli, že brána bola zamknutá a museli ju preskočiť, čo potvrdila aj svedkyňa H.. Aj keď svedkyňa H. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní prvotne uvádzala verziu zhodnú s výpoveďou poškodeného F., následne pri odstraňovaní rozporov na hlavnom pojednávaní uviedla, že si na okolnosti nepamätá. Rovnako ani znaleckým skúmaním sa nepodarilo preukázať či poškodený v čase skutku držal krompáč v rukách, ako to tvrdí obžalovaný alebo bol krompáč opretý o vchodové dvere, ako to tvrdí poškodený, keďže daný krompáč sa po skutku našiel pod schodiskom, pričom ani znalci vypočutí vo veci nevedeli uviesť kde sa v čase skutku krompáč nachádzal a to ani na základe povýstrelových splodín, ktoré sa našli na drevenom poistku krompáča, avšak nie na kovovej časti. Zároveň z výpovede znalca Ing. Andraščíka vyplýva, že verzia poškodeného o postavení osôb a priložení zbrane na telo poškodeného je nepravdepodobná, vzdialenosť v čase strelby vylúčená, rovnako verzia podľa svedkyne H., stanovište strelca v chodbe domu a poškodený na prahu pred domom je vylúčená. Na základe uvedeného krajský súd, aj s poukazom na zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, dospel k záveru, že je potrebné vychádzať z priebehu skutku podľa výpovede obžalovaného o tom, že mal byť napadnutý poškodeným s použitím krompáča. K uvedenému krajský súd dodáva, že tvrdenie svedka poškodeného F. o tom, že krompáč mal so sebou za účelom toho, že chcel ísť pomáhať susedovi H. je nepravdepodobné a to z dôvodu, že dom svedka H. sa nachádza medzi domom poškodeného a domom obžalovaného, navyše poškodený po tom čo sa dohodol so svedkom H. na vykonaní prác, tieto práce ani po niekoľkých týždňoch vykonávať nezačal, s tým, že svedok H. uviedol, že doma, teda na mieste, na ktorom sa mali práce vykonávať, má náradie a to motyky, sekeru, čakan a ďalšie, avšak na vykonanie

prác, na ktorých sa dohodol s poškodeným F., mu čakán nebolo treba. V prospech pravdivosti výpovede poškodeného E. F. nesvedčí ani skutočnosť, že podľa jeho výpovede brána na pozemok obžalovaného bola odomknutá, túto si pri príchode na jeho pozemok riadne otvoril, avšak z výpovede zasahujúcich príslušníkov PZ, ako aj svedkyne H. vyplýva, že uvedená brána bola uzavretá, keďže policajti ju po príchode na miesto činu museli preliezť. Keďže je nepochybné, že bol to práve obžalovaný A. B., ktorý výstrelom zo zbrane Beretta 92FS, kaliber 9 mm Luger zasiahol do prednej plochy hrudníka vpravo poškodeného jedným výstrelom, čo zhodne uvádzajú tak obžalovaný A. B., svedok poškodený E. F., ako aj svedkyňa G. H., bolo potrebné skúmať či obžalovaný týmto svojim konaním naplnil pojmové znaky obzvlášť závažného zločinu kladeného mu za vinu, keďže k smrti poškodeného nedošlo. Krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že k strelbe obžalovaného na poškodeného došlo z bezprostrednej blízkosti zo strelnej zbrane do hornej polovice tela poškodeného, kde sú uložené životne dôležité orgány, musel obžalovaný A. B. vedieť, že svojím konaním môže spôsobiť smrť poškodeného E. F. a pre prípad, že ju spôsobí, bol s tým uzrozumený, teda u obžalovaného je preukázaný minimálne nepriamy úmysel.

V ďalšom krajský súd skúmal, či konanie obžalovaného nenapĺňa znaky nutnej obrany alebo oprávneného použitia zbrane, pričom dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na konštatovanie okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť. Vo vzťahu k naplneniu nutnej obrany krajský súd uvádza že z výpovede obžalovaného, poškodeného, ako aj svedkyne H. jednoznačne a zhodne vyplýva, že k skutku došlo v čase, keď poškodený stál vonku pod schodmi vedúcimi k vchodu do rodinného domu obžalovaného, bol opretý o čakán a fajčil. V danom čase obžalovaný, ako sám uvádza, išiel po zbraň do trezora, jeden náboj vložil do nábojovej komory a následne čakal v predsieni tak, aby ho nebolo vidno a počúval rozhovor medzi poškodeným a jeho matkou, svedkyňou H., po dobu 3 až 5 minút, až následne vyšiel na prah dverí rodinného domu, po čom mal poškodený povedať "Ty si na mňa vytiahol zbraň?" a následne na neho zaútočiť krompáčom. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd udáva, že z konštatovaného je zrejmé, že v danom čase poškodený na obžalovaného neútočil, medzi ich predošlým konfliktom, ktorý zhodne popísal tak poškodený, ako aj obžalovaný, uplynul určitý čas, poškodený neútočil nielen na obžalovaného a to na jeho život a zdravie, ale ani na majetok obžalovaného, keďže pasívne stál opretý o čakán, komunikoval so svojou matkou a pritom fajčil a bol to práve obžalovaný, ktorý svojím konaním vyprovokoval poškodeného ku skutku tým, že sa mu ukázal so zbraňou vo dverách svojho rodinného domu tak, ako to sám uviedol. Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že toto konanie následne nie je možné považovať za nutnú obranu zo strany obžalovaného pred poškodeným, keďže k útoku na svoju osobu, ktorý obžalovaný popisuje, poškodeného vyprovokoval práve svojím konaním a to tým, že išiel po zbraň, túto nabil jedným nábojom, ktorý vložil do nábojovej komory a stál 3 až 5 minút v predsieni svojho rodinného domu, pričom po túto dobu poškodený bol absolútne pasívny, neútočil na jeho osobu, jeho život, zdravie, ani na jeho majetok, ale komunikoval so svojou matkou a fajčil. Krajský súd sa zároveň stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že obžalovanému nič nebránilo, hoc s pripravenou zbraňou, zotrvať vo svojom rodinnom dome a počkať na ďalšie konanie poškodeného, resp. v tomto rodinnom dome sa zamknúť a to uzamknutím vchodových dverí, príp. zavolať hliadku PZ a pod. Z uvedeného dôvodu nie je možné konštatovať, že takýmto konaním obžalovaný odvracal priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, keďže poškodeného ku konaniu, ktoré popisuje sám svojím konaním, ktoré rovnako popisuje, vyprovokoval.

Rovnako krajský súd dospel k záveru, že nie je možné konštatovať ani oprávnené použitie zbrane obžalovaným pri inkriminovanom skutku, nakoľko v zmysle § 26 ods. 2 Tr. zákona, za použitie zbrane v súlade so zákonom sa považuje použitie proti inému vo svojom obydli na ochranu života, zdravia alebo majetku, ak takáto osoba do obydli neoprávnene vnikne alebo v ňom neoprávnene zotrva. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd udáva, že aj keď zbraň obžalovaným proti poškodenému bola použitá v jeho obydli, nebola použitá na ochranu života, zdravia, alebo majetku, nakoľko tak, ako to odvolací súd konštatoval pri nutnej obrane, poškodený obžalovaného neohrozoval na živote alebo zdraví bezprostredne pred skutkom, rovnako tak ani jeho majetok.

Na základe uvedených skutočností krajský súd má za to, že obžalovaný svojím konaním tým, že v bode 1 sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému usmrteniu iného, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo, v bode 2 zadovážil si a držal strelivo bez povolenia a v bode 3 zadovážil si a držal strelnú zbraň bez povolenia, naplnil tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke skutkové podstaty žalovaných trestných činov a to v bode 1 obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, v bode 2 prečin nedovoleného ozbrojovania a

obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona, v bode 3 zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovanému zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného správne zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného. S poukazom na odpis z registra trestov obžalovaného a výpis z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, z ktorých vyplýva, že obžalovaný v nich nemá žiaden záznam, s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný je prípadne najzávažnejšieho trestného činu a to obzvlášť závažného zločinu vraždy uznaný za vinného len z pokusu tohto trestného činu, keďže k následku vo forme smrti poškodeného nedošlo, aj krajský súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému vo výmere 10 rokov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, je trest dostatočný a primeraný, vzhľadom na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu. Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, nepovažoval za potrebné ukladať obžalovanému trest v zákonom stanovenej hranici trestnej sadzby, vzhľadom na skutočnosť, že k dokonaniu trestného činu nedošlo, pričom k tomuto prispel aj sám obžalovaný, ktorý bezprostredne po skutku poskytoval prvú pomoc poškodenému, čo je zrejme zo záznamu telefonického hovoru na linku 155, ako aj jeho prepisu. Krajský súd sa rovnako stotožnil s názorom súdu prvého stupňa o tom, že vzhľadom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a bude náprava obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia lepšie zaručená. Za správny a zákonný považuje krajský súd aj výrok o uložení ochranného dohľadu obžalovanému na 2 roky, vzhľadom na skutočnosť, že tento bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest, výrok o uložení ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, ktoré bolo indikované znalkyňou MUDr. Mitříkovou Kmečovou, ako aj trest prepadnutia veci a to strelnej zbrane a streliva alebo ich častí špecifikovaných vo výroku rozsudku súdu prvého stupňa, vzhľadom na to, že tieto boli použité na spáchanie trestných činov, pre ktoré bol obžalovaný uznaný za vinného.

Rovnako výrok o povinnosti nahradit' škodu poškodenému F. a poškodenej Union ZP a.s., považuje krajský súd za správny a zákonný, vzhľadom na skutočnosť, že poškodení si nároky na náhradu škody uplatnili riadne a včas, pričom výška škody bola preukázaná vykonaným dokazovaním.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného a prokurátora krajský súd v súhrne udáva, že s týmito sa vysporiadal v rámci samotného odôvodnenia rozhodnutia.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd odvolania obžalovaného A. B. a prokurátora vyhodnotil ako nedôvodné a tieto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

prípustný.